

Dødens Vælde, hvor sekundkort selv det længste Menneskeliv var i Sammenligning med Intethedens Uendelighed.

Han havde slet ikke været hjemme hele det sidste Døgn. For at dræbe Tankerne havde han drevet om paa Kafeer og Billardstuer og havde tilbragt Natten i Selskab med en fremmed Kvinde, en af Gadens barmhjertige Søstre, og sad nu her med et tomt Glas — jaget gennem Byen af den ham fra Barndommen saa forhadte Lyd af Kirkeklokkerne, der havde forfulgt ham den hele Formiddag som en besværgende Mumlen. Aldrig følte han sig saa fredløs, aldrig saa mistrøstig og modløs som paa en saadan Helligdag, naar han gik mellem Gadernes lange Rækker af tilskoddede Butiker og saa alle Parker og Spasereveje fulde af søndagsglade Borgere. Her kom en fednakket Herre med Næsen i Sky og Hænderne bag paa Ryggen, — en Jurist (skønnede han), maaske en Aagerkarl, en Tyvekæltring, der i en eller anden Kirke havde hentet sig Absolution for Ugens Synder og nu luftede sit genfødte Menneske med en Havanna-cigar i Munden. Og der kom en anden fednakket Herre, en Tvillingbroder til den første, med en yppig, blond Dame under Armen og en henrivende lille Pige ved Haanden — en lykkelig Familjefader, der havde fundet sit Kald her i Livet som Agent i Tinknapper eller maaske grundet en velsignelsesrig Eksistens paa en Forretning med Klosetpapir. Og der kom Studenter og Soldater, leende unge Piger og surt smilende gamle Damer, alle udluftende hver sit lille, hyggeligt indrettede Sneglehus, der for dem betød den hele Verden. Beskedne Folk! Lykkelige Mennesker! Brave, rettroende Sidenius'er.

Han foer sammen ved det hæse Stød i en Dampfløjte. En stor Fragtdamper gled ud af Havnen under kraftige Stempelslag. Solen spejlede sig i dens sortmalede Skrog, og Røgen væltede ud over Skorstensranden som Bunker af sort Uld. Kaptajnen stod paa Kommandobroen med Haanden paa Signalskiven. Over Agterstavnen saaes det engelske Handelsflag.

Der vaagnede ved dette Syn en heftig Længsel hos Per efter at rejse . . . efter at komme bort og begynde sit Liv fra nyt i en anden Jordbund, mellem andre Mennesker . . . at søge over til